

[Hans Rasmussen.]

Handlinger bestemme ud fra en Følelse, der kommer til at gøre sig gældende, naar man hører saadanne Ord, det vilde dog alligevel være for letsindigt. Vi maa se paa de Standpunkter, man indtager fra anden Side, og søge at indrette vor egen Stilling derefter, saaledes at vore Interesser bliver varetaget paa den bedst mulige Maade. Det er Selvforsynings Tid, vi er gledet ind i. Der er naturligvis paa sin Vis noget smukt i den Betragtning, at man i videst mulig Grad skal forsyne sig selv, men det kan alligevel komme til at virke noget uheldigt for et lille Land, hvis dette System drives alt for vidt ud, for der er intet Land, der som vort er interesseret i at sælge, der er saa meget her hos os, der bestemmes af vor Samhandel med Udlandet. Vi ønsker, at dette fremdeles skal gøre sig gældende, og vi haaber, at den Periode, vi nu er inde i, alligevel maa være af forbigaaende Karakter, selv om den maaske vil være noget længere, end man til at begynde med var tilbøjelig til at antage.

Det er muligt, vi bliver nødt til paa en Række Omraader at indlade os i Forhandlinger om andre Ting end dem, man tidligere tænkte paa, naar man talte om dansk Handelspolitik. Vi har været inde i Kontingentforhandlinger, vi er inde i Diskussion om Værdien af Mestbegünstigelsesbestemmelser o. s. v. Det er muligt, at vi tvinges ind i Drøftelser af Præferencepolitik, ja, det kan saamænd være, at vi paa visse Omraader ogsaa nødes til at tage Toldbestemmelser i Brug. Der har jo for øvrigt ikke paa dette Felt været nogen Fanatisme i den senere Tid i vort Folk eller her paa Rigsdagen, saa for saa vidt synes jeg, at de Konservative efter Omstændighederne burde være ganske veltilfreds. Der raader paa disse Omraader ikke nogen som helst Fanatisme, og endnu mindre noget Ønske om at grine de Konservative ihjel. Vi er i Stand til at høre paa deres Betragtninger, uden at nogen af os gaar amok i den Anledning, og jeg vil slutte med at sige, at hvis Forslagsstillerne ønsker dette Forslag — som jeg altsaa ikke er i Stand til at anbefale — henvist til Udvalgsbehandling, saa vil mine Gruppetæller og jeg være med til at høre paa de yderligere Oplysninger, som de Konservative maatte være i Stand til at fremføre. Vi vil være med til at veje de Argumenter, der maatte fremkomme fra den Side, og undersøge, om der mulig paa det ene eller det andet Omraade kunde være lidt at lære af de ærede Forslagsstillere; jeg tror ikke, der vil være ret meget, men lad

os alligevel høre, hvad man maatte være i Stand til at føre frem.

Himmelstrup: Det ærede Medlem Hr. Drachmann gav i Gaar en længere Redegørelse for, en længere historisk Udredning af Danmarks handelspolitiske Forhold i Aarene efter Krigen, som Baggrund for eller som Indledning til det Forslag, for hvilket han var Ordfører. Det var en Udredning, der tog Sigte paa at forklare, at den Udvikling, som han altsaa skitserede, havde fundet Sted siden Krigen, ikke havde været til Gunst for Danmark, og det er jo saa sandt, saa sandt. I de sidste 10—12 Aar har Stillingen formet sig saaledes for os, at vore Afsætningsforhold og Afsætningsmuligheder er blevet vanskeligere og vanskeligere. Imidlertid tror jeg, man maa erkende, at den Udvikling, der er foregaaet paa dette Omraade, i Virkeligheden er blevet paa tvunget os udefra, og jeg er i det mindste ikke i Stand til at se, at det vilde have været muligt for os ved at føre en anden Handelspolitik end den, vi har ført, at hindre denne Udvikling og bringe den ind i et andet Spor. Jeg tror, at stærkere Kræfter end dem, vi herfra er i Stand til at øve Indflydelse paa og at besværges, har staaet bagved denne Udvikling og fremmet den. Jeg tror ogsaa, at den Handelspolitik, der har været ført her i Danmark i de sidste 10—12 Aar, og som jo, saaledes som den højtærede Udenrigsminister skildrede det for os i Gaar, kan karakteriseres ved overordentlig flittige Forhandlinger mellem Udenrigsministeriet og Erhvervslivets Mænd og ved flittige Forhandlinger udadtil for at udnytte alle de Muligheder, som har foreligget — jeg tror, at denne Handelspolitik i det store og hele ogsaa den Form, i hvilken den er udøvet, har været den rette. Og naar det ærede Medlem Hr. Drachmann derfor i Gaar skildrede for os, hvorledes vore Forhandlere har rejst fra Konference til Konference, fra Forhandling til Forhandling, jagede af deres daarlige Samvittighed, saa tror jeg ikke, at vore Forhandlere skal tage sig dette saa nær; det har ikke været deres daarlige Samvittighed, der har faaet dem til at rejse, forhandle og udnytte de Muligheder, der har foreligget. I det hele og store tror jeg altsaa, at den Handelspolitik, som har været ført, har været den rette, selv om det maaske kan siges, at man paa enkelte Punkter paa givne Tidspunkter maaske kunde have taget et